

Lisa: “Die bundel en de gedichten erin vormen iets waar ik in totaal zo’n drie jaar aan gewerkt heb. Natuurlijk hoop ik dat het bij de lezers goed in de smaak valt.” (foto HVdS)

Van Lieveheersbeestje naar volwassen Vlinder

Lisa Heyvaert stond al herhaaldelijk de pers te woord nadat ze recent op 17-jarige leeftijd haar eerste dichtbundel ‘Lieveheersbeestje’ uitgaf. Aan de hand van een lievelingsgedicht ‘Bloemenbaby’ (zie p. 4) dat ze ons doorstuurde stelden we een aantal gerichte vragen. “

Een pluisje in het hoofdje

“Ik ben een echte bezige bij: in de week volg ik naast school ook nog dans, toneel en muziek. Ik verveel me zo goed als nooit en maak ellenlange lijstjes van wat ik allemaal zou kunnen (of moeten) doen. Tot nu toe was mijn grootste droom om iets

uit te geven, maar die ging iets sneller in vervulling dan ik had gedacht. Nu moet ik dus nog op zoek naar een nieuwe droom.

Blijven schrijven wil ik natuurlijk graag. Soms lijkt het alsof bepaalde zinnen zich echt aan mij opdringen. Het gebeurt echter ook wel dat ik een idee heb voor een gedicht en dan een hele tijd zit te puzzelen met de woorden en het ritme vooraleer ik er tevreden mee ben. In dit gedicht specifiek wou ik graag het element van de natuur behouden, juist omdat het over een geboorte gaat. Ik schreef het voor mijn leerkracht Latijn, toen zij heel spoedig van haar eerste kindje zou bevallen. Hij kreeg de naam 'Flor' wat 'bloem' betekent in het Latijn. Het gaat helemaal terug tot de basis van ons leven en de puurheid en onschuld van een pasgeboren kind. Op een bepaald moment was ik aan het wandelen en zag een rijpe paardenbloem waarvan ik de pluisjes kon wegblazen. Het leek me zo'n prachtig elegant beeld.

een opgebolde paardenbloem

“Het is bedoeld om over een zwangere vrouw te gaan, de mama van het kleine pluisje. De termen ‘moeder’ en ‘kind’ kan je vrij letterlijk nemen in dit gedicht. Ik kan me inbeelden dat een kindje dat langzaam vormgegeven wordt binnenin jezelf een gevoel van verrassing en verheuging kan brengen.

Nooit verder gekomen dan/de plaats waar het was opgedoemd

“Ik heb niets moeten missen, tenzij je er misschien bijreken dat ik vroeger graag een broer of zus gehad had. We zijn meestal allemaal druk bezig thuis, maar we lachen er vaak op los als we samen aan tafel zitten. Mijn vele hobby's ben ik kunnen blijven doen en mijn schrijven werd langs veel kanten aangemoedigd. Momenteel zit ik in mijn laatste jaar van de middelbare school, waar ik Latijn-Wiskunde volg. Wanneer ik afgestudeerd ben, zou ik graag iets rond talen gaan studeren op de universiteit.”

Langs de berm liep een gestalte/ in de frisse lentebries

“Een heel grote inspiratie voor mij was Hetty Van Aar. Haar boekenreeks 'For Girls Only' bevat de boeken die mij graag leerden lezen. Zo kwam ik in contact met heel veel boeken en terwijl mijn woordenschat en fantasie toenam, begon ik het schrijven zelf te proberen. De lente is mijn favoriete seizoen. Het is een soort opluchting na een koude, donkere winter – die uiteraard ook zijn schoonheden heeft. De 'gestalte' heb ik in het gedicht geplaatst om een reden te voorzien

waarom het pluisje zou gaan vliegen zijn. Zelf ben ik ook iemand die graag paardenbloempluisjes wegblaast. Blijkbaar zou dat geluk brengen. Net als een lieveheersbeestje dus. Bovendien zijn briesjes in de lente zo heerlijk verkoelend, in tegenstelling tot warme zomerbriezen.”

Ze zag de mooie bloem, hield halt en/ wachtte voor ze zachtjes blies

“Het is eigenlijk altijd al een beetje een droom van mij geweest om iets uit te geven, wat dan ook. Het schrijven van verhalen vlotte echter niet voor me, dus ik besloot meer gedichten te gaan schrijven. Toen ik een aardig portfolio aan poëzie verzameld had, leek het me interessant om dat naar uitgeverijen te beginnen sturen. Moeilijker dan dat was het eigenlijk niet, want vrij snel vond ik er al een die met mijn werk aan de slag wou. Het verbaast mij ook hoe snel het allemaal gegaan is. Om heel eerlijk te zijn, had ik me al vaak voorgesteld hoe het zou zijn om een boek vast te hebben met mijn naam op de kaft. Toch overviel het me nog toen het ook effectief zo was.”

Daar ging het lieve pluisje klein,/ een wens die meedreef in de wind

“Ik vind het heel fijn om mijn woorden met anderen te kunnen delen. Je leest vaak dat poëzie kan troosten, omdat iedereen er zijn eigen betekenis aan geeft en soms tot nieuwe inzichten komt over zijn eigen leven, zonder dat de auteur die lezer hoeft te kennen of zelfs maar iets over diens levenssituatie moet weten. Voor creatieve opdrachten op school heb ik verschillende keren een gedicht geschreven. Dan waren mensen vaak verwonderd over mijn schrijfstijl en vroegen ze zelfs hulp bij hun eigen gedichten of tekstjes. Ik ben altijd heel blij als ik mijn liefde voor taal op die manier met mensen kan delen.”

dan zien we elkaar weer, mijn kind,/ opdat je even mooi zal zijn/wanneer ook winter hier begint

“Bij een huwelijk beloven twee mensen elkaar bij te staan in goede en kwade dagen. Op een soortgelijke manier vraagt de moeder hier van haar zoon om zich niet uit het veld te laten slaan door koudere tijden. Ze hoopt dat hij zijn (innerlijke) schoonheid zal behouden wanneer hij op een andere plaats zelf een paardenbloem wordt. Het staat ook voor een mensenleven, hoe fragiel het eigenlijk is en hoe onvermijdelijk tegenslagen erin zijn.”

‘Lieveheersbeestje’ is de naam van mijn eerste gedicht’ geeft Lisa nog aan.” Ik hield er wel van dat het op die manier dat element van de natuur weergaf. Opeens was ik dat lieveheersbeestje, dat eigenlijk maar heel klein was en die grote wereld niet goed kon vatten en alles maar somber inzag. Daarop schreef ik ‘**Vlinder**’ als afsluiter van de bundel, waarin ik eigenlijk het eerste gedicht een update gaf. Samen met mijn poëzie ben ook ik gegroeid.” We wensen Lisa veel succes toe en kijken alvast uit naar een volwassen ‘Vlinder’ (HVdS)